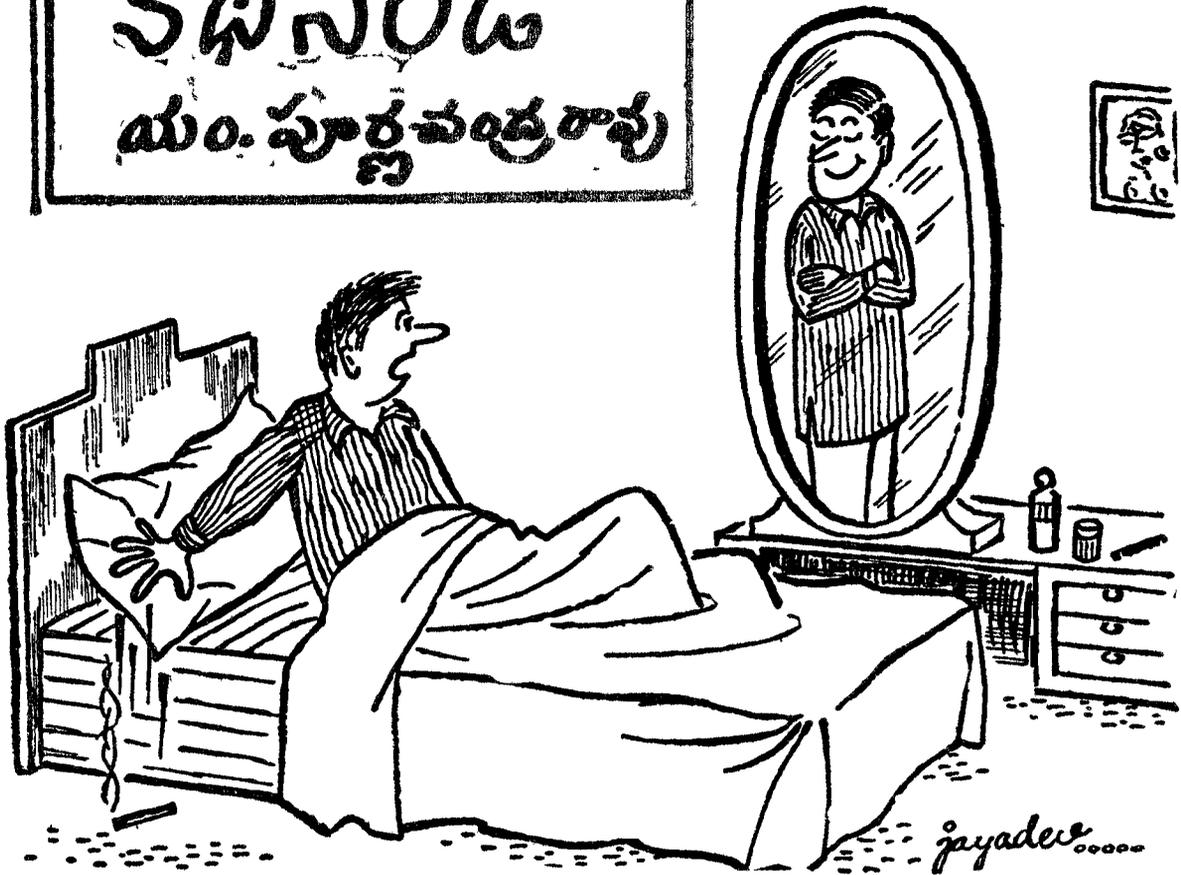

కథానంది

యం. పూర్ణచంద్రరావు

“ఏమైనా సరే నే నిప్పుడు పెండ్లి చేసుకోను. చేసుకుంటే తెలుగు సినిమా చూసినంతోట్ట” అని దొడ్లో పున్న కుండ తెచ్చి బద్దలుకొట్టి మరీ చెప్పాడు. అప్పుడే సినిమా చూసాల్సిన రఘు.

“ఏమిటోయ్ నీ పిచ్చివాగుడు. చెప్పేదేదో సరిగా చెప్పక అవసరంగా కుండబద్దలు కొట్టటం మెండుకు.”

“ఎఫెక్ట్, అసలీ ఎఫెక్టులేకే మన సినిమా లిట్లా ఏడుస్తున్నాయి” అని సినిమా అనుగురించి లెక్చర్ ఇవ్వబోయి, ఎదురుగావుంది తండ్రి అని గుర్తుకొచ్చి నాలుక కటుక్కున కొరుక్కొని, ఎవరు తల్చుకున్నారో అని, వారిని తల్చుకుంటూ వూరుకున్నాడు రఘు.

“అది సరేయో! ఇప్పుడు మచ్చ పెళ్ళి చేసుకో టానికి వచ్చిన అడ్డంకేమిటి.”

“అదికాదునాన్నా! ప్రతి వ్యక్తికీ జీవితంలో ఒక అదర్శమంటూ ఉంటుంది. నేను ఉద్యోగం దొరికేవరకు పెళ్ళి చేసుకోవని మీ కిదివరకే చెప్పాను. ఎప్పుడైనా అదర్శమం ఉద్యోగం రూపంలో వచ్చి,

నన్ను వరిస్తేనే, నే నెవ్వరినైనా వరించేది” అంటూ జేబులో సిగరెట్ పాకెట్ తియ్యబోయి, ఎదురుగా ఉంది తండ్రి అని మళ్ళీ గుర్తుకొచ్చి ఊరుకొన్నాడు రఘు. రఘుకు ఏదైనా విషయం దొరికిందంటే దానిమీద ఎదుటివాళ్ళు విన్నా, వినకపోయినా లెక్చర్ దంచటం, లెక్చర్ దంచేటప్పుడు సిగరెట్ తాగటం అలవాటు. ఎం. ఏ. చదివి, లెక్చర్ అవ్వాలనుకున్న రఘు, క్లాసులో సిగరెట్ తాగటానికి వీలులేదని ఆలోచించి బి. ఏ. మూడేళ్ళు చదివి, జనతా క్లాసు తెచ్చుకొని అదే బ్రయిన్ లో ఇంటి కొచ్చేశాడు.

“చూస్తున్నాంగా అదర్శమం. రెండేళ్ళుగా ఏ బాధ్యతా లేకుండా తిరుగుతున్నావు పెళ్ళి చేసుకుంటే పిల్ల అదర్శమం వల్లనైనా ఉద్యోగం వస్తుందేమో! నోరు మూసుకొని పెళ్ళి చేసుకో. (పెళ్ళిప్పుడు మంత్రాలన్ని చెప్పాలిగా! నోరు మూసుకుంటే ఎట్లా అనే విట్టు వెయ్యటానికి జంకాడు రఘు) అన్నార ఆడవాళ్ళ అదర్శమమీద నమ్మక మున్న మూర్ఖనారాలుణగారు. ఈ రెండేళ్ళుగా ఆయన గ్రహించిన వగ్గ సత్య మేమంటే, పెళ్ళికాని ఆడపిల్లలన్నా భరించొచ్చుగాని, ఉద్యోగం లేని కొడుకును పోషించటం కష్టం అని.

ఇక అక్కడ నిలబడితే తండ్రికి లొంగిపోవలసి వస్తుందని తన రూముతోకివెళ్ళి, సిగరెట్ వెలిగించి, ఆ పెళ్ళివిషయం ఆలోచిస్తుండగా “రఘూ” అనే

పిలుపు వినిపించింది. “నన్ను విసిగించకండి చెప్పే దేవో యిందాకనే చెప్పాను” అన్నాడు రఘు.

“మీ నాన్నకాదోయ్ ! నేను యిటుచూడు” అదే కంఠం ఆ మాటలు వచ్చినవైపే చూస్తూ ఆశ్చర్యపోయాడు రఘు. అచ్చం తనలాగే అడ్డంలో వ్యక్తి తనవైపు తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు. రఘు ధైర్యంచేసి “ఎవరు మచ్చ” అన్నాడు.

“ఇన్ని సినిమాలూచూచి నే నెవ్వరని అడుగు తావా, పిచ్చివాడా నేనే మచ్చ, మచ్చే నేను” అంది ప్రతిబింబం.

“ఓ నువ్వా! యిదేం సినిమాకాదుపో” అన్నాడు రఘు

“కాదు లేవోయ్ ! సినిమా అయితే నిలాంటి వాడు యిటువంటి సీనులో యాక్టు చెయ్యలేడు. దానికి చాలాఅనుభవం కావాలి, నా మాటవిని పెళ్ళి చేసుకో, ఉద్యోగం అదేమస్తుంది. అసలు మన దేశంలో యిప్పుడు నిరుద్యోగు లెక్కు వెండుకున్నారో యిదివర కింతమంది ఎందుకులేరో తెలుసా ? ఇప్పుడెవ్వడూ ఉద్యోగం వచ్చిందాకా పెళ్ళిచేసుకోవటంలేదు. పెళ్ళిచేసుకోదే ఉద్యోగంవలంబలేదు, కావాలంటే పెళ్ళిచేసుకొన్న తరువాత ఉద్యోగం వచ్చినవారల్ల కథలు చెబుతాను విను” అంది ప్రతి బింబం.

“నాకేం కథలక్కరలేదు, నేనూ చిట్కాలు చదివిననాళ్ళే కావాలంటే లక్ష కథలు వేనూ

బతుకాను. ముప్పాళ్లుచెప్పినా నేను పెళ్లిచేసుకోను.... చేసుకోను ... కోను" అని కళ్ళమూసుకుని నీవీమా దైలాగుల్లాచెప్పి కళ్ళతెరిచిచూచి అద్దంలో స్వక్తిలేదని తెలుసుకొని 'హమ్మయ్య' అని విద్రవప్రకాశించాడు రఘు. కాని విద్ర ఎలా వదుతుంది. పెళ్లిచేసుకోమని ఒకటిగో, తనకు మాత్రం చేసుకోవాలనిలేదా! ఇప్పుడు ఉద్యోగం లున్నవాడుంటే లేవీ పెళ్లిచేసుకుంటాను. కాని అడవాళ్ళమీద వమ్మకంటేనే తనకు వాళ్ళ అదృష్టం మీద వమ్మక మెలాకుదురుతుంది అదృష్టవంతుణ్ణి చెడిపేవాడూ లేదూ, దురదృష్టవంతుణ్ణి బాగు చేసేవాడూ లేదన్నట్లు తనకు ఒకే లేకపోతే, అదృష్టవంతులారైతే భార్య దొరుకుతుందిని గ్యారంటీ యిమిటి? సంపాదన లేనివాడంటే కట్టుకున్న దానిదగ్గరనుంచి, కన్నతల్లిదాకా అందరికీ చులకనే. ఏమైతే వారే ఉద్యోగం సంపాదించాలి. ఉద్యోగం కూడరా అని ఆ పారిగాడికి రాస్తే వమ్మ రమ్మం టాడు. కాని లెండుమూడు నెలలు ఉద్యోగం లేకుండా రోడ్లమీద తిరుగుతూ, ఎక్కడ కెళ్తున్నావని ఎవరైనా అడిగితే ఆఫీసుకని సమాధానమిస్తూ, ఏ ఆఫీసుకు అంటే 'ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్సేంజీ' అని చెబుతూ గడవటానికి డబ్బువడిస్తాడు అని ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయాడు రఘు.

మరుసటిరోజే పారి దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. ఇక్కడ ఉద్యోగం ఉంది వెంటనే రమ్మని. ఆరోజే పారికి టెలిగ్రాముచ్చి, జి. టి లో ఫోటోక పాసింజర్ తో హైదరాబాద్ కు బయలుదేరాడు రఘు

పారి స్టేషన్ లో స్వాగతం యిచ్చి, హోటల్ లో టిఫిన్ యిప్పించి, తన రూముకు తీసుకొని వెళ్ళాడు రఘును. రూము తాళం తీసి లోపలకువెళ్లి రఘు కోసం తిరిగి చూచాడు. రఘు గుడ్డు తలవేసి గుమ్మం నుంచి యింటివైపు చూస్తున్నాడు."

"పురేయ్! వచ్చి రూములో వాలుగు కాలాక పాటు వుండనివ్వరా బాబూ! వాలుగు నెలలు తిరిగి వంపాదించుకున్నాను." అని రఘును లోపలకు లాక్కువచ్చి కూర్చోబెట్టాడు.

"వా మనసు దోచుకోవ్వు ఆ సుందరాంగి పేరేమి" అన్నాడు రఘు.

"నోర్యూయ్యరా పూల్, ఉద్యోగంకోసం వచ్చిన వాడివి నీ పనినిచ్చు చూసుకోక వెధవ వేషాలేమిటిరా, పైగా ఉద్యోగం దొరికేదాకా పెళ్లిచేసుకోవన్నావంటి కదూ" అంటూ కసిరాడు పారి.

"అన్నాను కానీ" అని అగి కేలందర్ చూసి, టైము చూసుకొని ఒక నిమగ్నం రెడ్డుపట్టణ సెకండులు అగి "నేనా అమ్మాయిని ప్రేమించాను" అన్నాడు ముహూర్తము మంచిదేమి.

"అబ్బ! లాలాగొప్పవని చేశావుకాని వెధవవేషాలు వెయ్యక ఈ బుక్ చదువు రేపు యింటర్వ్యూకు వెళ్ళాలి నువ్వు"

"ఒక బుక్ క్కేమిటి, మహారథం ప్రపంచస్తాన్ వగైరా పుస్తకాలన్నీ అప్పచెబుతాను ఆ కోమలాంగి పేరు చెబితే."

అన్నీ వద్దుగాని నేను యింటర్వ్యూలో అడిగి

కట్టు వాలుగు వ్రళ్ళలు అడుగులాను. సమాధానం చెప్పు, ఏకేంత తెలివుందో కొంతై వా తెలుస్తుంది" "చైవావాడిలాగా దాపురించావురా బాబూ! వరే అడుగు" అన్నాడు రఘు.

"నువ్వు బాప్స్ ఉత్తరాలు" ఎప్పుడైతే వా చదివావా?"

"అబ్బే, వాకు ఇతరుల ఉత్తరాలు చదవటం బోత్తిగా అంపాలులేదు. నన్నడిగితే పెద్ద దురంపాటంటాను" అంటూ సిగరెట్ వెలిగించి, ఇంకా ఏదో చెప్పబోయాడు రఘు

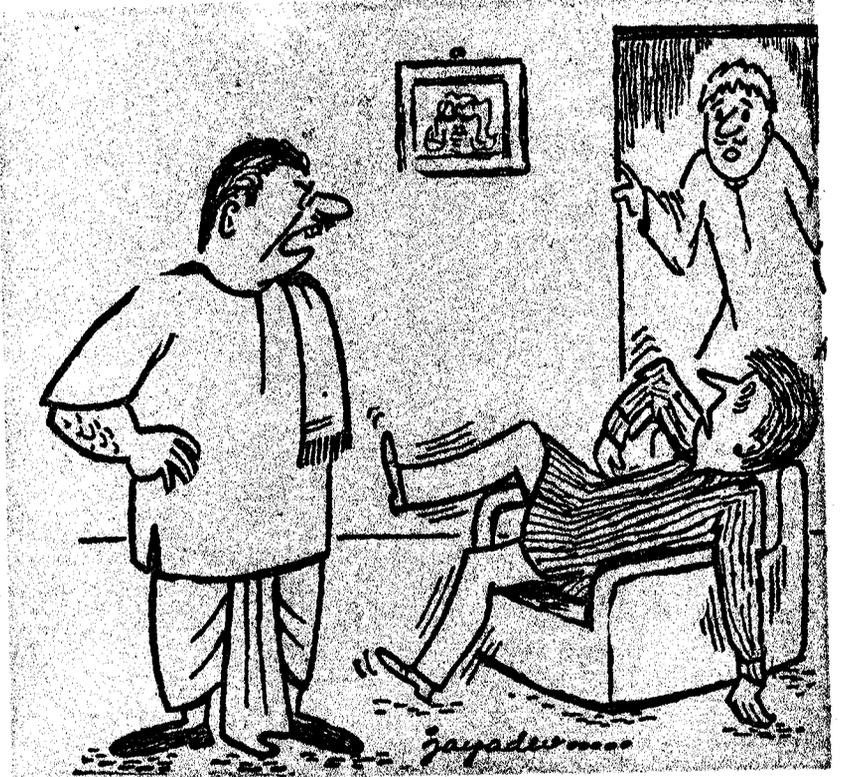
"తగ్గరా తగ్గు, ఇట్లా ఇంటర్వ్యూలో సమాధాన మిచ్చావంటే దేశంలో ప్రతి ఆఫీసుకు ఏ ఫోటో వంపిస్తారు ఉద్యోగం ఇవ్వవద్దని" అన్నాడు పారి.

"లేకపోతే ఏమిటోయ్! ఈ ఇంటర్వ్యూ చేసే వాళ్ళకు బుద్ధి లేదు చా—ఎన్—లై ఎవడైతే

"వదలిపోయింది సింథో బాబాకు" అంటూ పారినపు "తిరిగి మన్య చెప్పకపోతే తెలిదనా, అవాలి నేటి నేరు కూంటి, ఆమె నలుకే వీణా ప్రవంతి, దోచుకుంది నామతి, కాచా తామె నానతి, ఏవేరా బాగతి" అంటూ పారినేతులు కట్టుకున్నాడు ఇనే కాళ్ళమకో అన్నట్లుగా. అనాడు వసుదేవుడంతటివాడు గాడిద కాళ్ళ వట్టుకునాడు, నే నీ గాడిద కాళ్ళు వట్టుకుంటే తప్పేమిటిలే అనే డైక్టంట్.

"మిత్రమా ఈ విషయంలో నేనేమీ చెయ్యలేను. మువ్వే చూసుకో. కథ అద్దం తిరిగి, ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళగొడిలే. వాకు వేరే రూముచూసే బాధ్యత మాత్రం నీ భుజాలమీద వేసుకో" అన్నాడు పారి.

"అట్లా అంటే ఎలారా బాబూ! ఉదాహరణకి ఈ మధ్య ఎన్ని కథలలో వాయుకులకు స్నేహితులు సాయం చెయ్యలేదు మన్య కూడా అలా గేనోసి

మనకెందుకు, ఎవరెన్నె ఎంత ఎత్తుంటే మన కెందుకు ఇవి తెలియకపోతే ఆఫీసువనే చెయ్యలేరా! వాకే ఉద్యోగిల్లే అర్హతవుంటే ఎవడు ముందు అప్లై చేస్తే వాడికే ఇస్తాను" అని క్లుప్తంగా ముగించాడు రఘు కిటికీలోంచి బయటకుచూస్తూ కిటికీలోనుంచి, బెదిరిన చూపులతో, అజంతా శిల్పంలాగా రెండు జడలతో (అజంతా శిల్పానికి రెండు జడలుంటయ్యని అర్థంకాదు) తనవైపే చూస్తున్న మెకుమారి లావణ్యాన్నిచూస్తూ తనను తానే మరచిపోయి, మెలికలు తిరిగిపోతున్నాడు రఘు ఇంతలో 'మాలి' అనే పిలుపు వినిపించి, 'వస్తున్నా' అంటూ ఇంట్లోకి వెళ్ళిండా మందరి. మంచి కల వగైరే మెళువన వచ్చినట్లుంది రఘుకు,

కథ ముగించి గొప్పవాడివైపో" "ఏమీ లాభంలేదు" అన్నాడు పారి విలన్ లాగా. "ఇంతేనా నీ స్నేహం. ఒక్కసారి మనం చదువు కున్న రోజులు గుర్తుతెచ్చుకో. ఒకే హోటల్ లో భోజనంచేసి, ఒకే రూములో వండుకొనేవాళ్ళం, అదంతా మరచిపోయి, అవదలోఉన్న స్నేహితుడివి అడుక్కోలానికి కూడా మనస్పృహయేలేదా! అహో! కాల మంత మారిపోయింది."

"అవును. అరగంటయ్యింది మన్య బోరూ మొదలుపెట్టి" అన్నాడు పారి. "అదీకాక, ఈ కథ

అనీవాది కొంచెం కొత్తరకంగా తాడ్డానుని కుంటున్నాడు. ఇది విన్నాడంటే నన్నీ, ఆ మాంటి ఫిడర్ గాడిట్ హీరో చేస్తాడు అప్పుడు ఏడు ద్దువుగాది."

ఏడికావు లేవోయ్ అన్నట్లు వచ్చి, "ఏడికావ్ లేవోయ్" అన్నాడు రఘు. "అదా నీ ఐడియా, ఏడు హీరోయిన్లేదు. నువ్వు హీరో ఏమిటి నీ క్షుణం (నా క్షుణంకే చాలా బాగుంటుందనబోయి, అద్దంలో మొఖం కూచుకొని డైర్యం దాళక ఊరుకున్నాడు హరి.) ఇకపోతే నా మాంటి ఫిడర్ గాడిట్ పెళ్ళయింది. పెళ్ళయినవాడు లవ్ స్టోరీలో హీరో అవుతాడని భజించలేదు. అని రాసిచ్చి, కాబట్టి

కథనం

13-వ పేజీ తిరువాణం

"ఏవరు నువ్వు" అన్నాడు. రఘు అదిరిపోయి 'రాము' అన్నాడు మంచిబాలుడు అనిపించుకోవా అని. "ఎందుకోచ్చావ్" అన్నాడా వ్యక్తి. రఘుకు కణుకువచ్చి 'హరి' అన్నాడు.

"ఏం కొంచెం మునిగిందనిరా గావుకేకలు పెడ తావ్" అంటూ వచ్చి, మామయ్యను కూచి, "హలో! మామయ్యా" అని పేకేహండోయిచ్చి, ఆయన చేతిని ఏడుస్తూ, "ఈయనెలా మా వేలు ఏడిచిన మేనమామ" అంటూ ఆయన వేలు వదిలేసి

కథలా చెప్పేకాదు హరి. ఏడికే హీరోయిన్ వుందే అని ఆశ్చర్యపోయాడు రఘు.

"చాలా మంచివాడంటున్నావు గనుక నేను ఆయనతో మాట్లాడతాను. ఏళ్ల వాస్తూరికి తెలి గ్రామోళ్ళు పిలిపించండి" అని లేచా డాయన.

"చాలా థాంక్స్ సార్" అన్నాడు రఘు తన పోర్నను బోత్తిగా తగ్గి పోవటం గ్రహించి.

* * *

ఆ మరునటిరోజు హరి అసీనుకు పెలపుపెట్టి, రఘును ఇంటర్వ్యూకింపటి, ఏమి తోచక, సిగరెట్ కాలుద్దామని అగ్ని పెట్టికేసం వెతుకుతుండగా, చేతు లో సిగరెట్ దానంతటదే వెలిగింది. హరి ఆశ్చర్య పోయి, వాకిలివైపుచూసి, అగ్ని బుగ్గి అయి కోపంగా బస్తూపు సూర్యవారాయణగారిని కూచి, "అలే! మీరా! ఏమిసార్ ఇంత పైర్ అయి పోతున్నాడు. మనవాడు ఇంటర్వ్యూ కెళ్ళాడు కూర్చోండి" అని, బాలుగు ఐన్ క్రీములు తొప్పించి, ఆయనకి ఇచ్చి కొంచెం చల్ల బడిన తరువాత, "ఎక్కెవరా మనవాడికి పెళ్ళి వెయ్యాలనుకున్నారుకదా? అందుకని నేనే ఒప్పించానుసార్! వాడు ససేమిరా చేసుకోవన్నాడు. ఎలాగో నానా తిప్పలుపడి ఒప్పించాను. వాళ్ళేమి అనకండి. అనలే యుద్దం కూడా వచ్చేట్టుందేమో, కోపమొస్తే మిలటరీలో చేరిపోతాడు. మీరు బాలుగు ఐన్ క్రీములు తింటేనే ఇంత చల్లబడిపోయారు. నా డా మంచుకొండలో కెళ్తే మళ్ళీ తిరిగిస్తాడా!"

"అది సరే ననుకోవోయ్! కాని, అనలు పెండ్లి చేసుకోవన్నాడు, నేను కూచిన ఏళ్లనుకాదని ఇప్పు డద్దంతరంగా ఒప్పుకోవటమేమిటి" అని అంటూ "సరే కానియ్, ఏమి చేస్తాము" అన్నారు సూర్య వారాయణగారు.

ఇంతలో రామనాథంగారు బయటకువచ్చి, సూర్యవారాయణగారినిచూచి, బోలేడు బొచ్చుర్య వడిపోయి, కింద వడబోయి "ఒహో బావగారే! అబ్బాయిని కూడా తీసుకోస్తామన్నారే" అన్నారు.

హరి కలుగజేసుకొని, నిన్ననే వచ్చాడండి అని కంగళంతా చెప్పాడు.

"మొత్తంమీద భలేవాడివోయ్! నిన్నటినుంచి వా కెందుకు చెప్పలేదు" అన్నా రాయన.

ఇంతలో రఘు ఈలవేసుకుంటూవచ్చి, లాస్ట్టి సీనుచూచి, అదిరిపోయి, ముద్దాయిలావచ్చి తలుపు చాలునున్న మాలతి అందాన్ని, హరి ఇచ్చిన మంచి వీళ్ళతో కలిపి ప్రాణుతూ "వాకు ఉద్యోగం దొరికిం దోచో" అన్నాడు. అది వా ప్రతిభ అనుకున్నాడు హరి. మాలతి అదృష్టం అనుకున్నారు సూర్యవారాయణగారు. నేనూ ప్రయోజకుడినే అనుకున్నాడు రఘు. హరి చెప్పగా అనలు కథ విని, పెళ్ళయిం తరువాత మాలతితో ఎట్లా మాట్లాడాలో 'రిపోర్ట్స్' వేసుకుంటూ!

ఇంకా ఏముందండి. కథ అయిపోలేమా! ★

మిత్రమా నీవు నవోయంచే తీరాలి."

నిజమే అనిపించింది హరికి. అనిపించి వది సిగరెట్లు తాగి, అటు తిరిగి, ఇటు తిరిగి, తల వగల గొట్టుకొని, గాయం అయినచోట కొంచెం పొడర్ రాసుకొని, అట్లాగే కొంచెం ముఖానికి రాసుకొని 'వడరా' అంటూ రఘుని లాక్కుని వీధిన వడ్డాడు హరి.

ఇట్లు గతివయి నివసించుట నడచి, ఒక గృహం టుచాచి, "ఉరేయ్! నే నాచ్యేంతవరకూ ఈ సోఫిలో మంచి బాలుడు రాములాగా సిగరెట్లు కాల్చకుండా కూర్చో. నేనిప్పుడే తోవలకు వెళ్ళినాను" అని హోటల్ సోఫా చూపించి, తోవలకు వెళ్ళాడు హరి.

ఇంతలోనే ఒక వ్యక్తి బయటనుంచి ఏచి,

కూర్చున్నాడు.

"ఇతనిపేరు రఘునా! మరి రామూ అని చెప్పాడ" అన్నా రాయన.

"అదా మంచివాడని నే మందరము అట్లా పిలుస్తుంటే అదే వాడి పేరునుకున్నాడు. ఇకపోతే వీడి ఆనలు పేరు రాఘవేంద్రరావు. బరువు నూట ఇరవై పౌనులు. ఛాతీ మామూలుగా ముప్పై నాలుగు, గాలి పీలిస్తే ముప్పై ఆరు. కాని, ఈమధ్య ఒక ప్రేమ కథల హీరోగా చిక్కకుని వ్రాపిరి నలవటంలేదు. కనుక నువ్వు కొంచెం నవోయం చేయ్య వాడు. రామనాథంగా రమ్మాయి మాలతిని పెళ్ళి చేసుకునేట్లు చేసి, ఆ రెండంగుళాలు ఛాతీ పెరిగి తగ్గిట్లు చేస్తే, మీ 'వడ్డ'ను పెళ్ళి చేసే కుని ఋణం తీరుకుంటాను మామయ్యా' అని